

Nr 30.

Av herr **Andersson, Elof, m. fl.**, om *anslag till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.*

Det frivilliga skytteväsendet, för vars befrämjande årets statsverksproposition icke upptager något anslag, har alltsedan sitt första framträdande i vårt land åtnjutit statsunderstöd av riksdagen, i det övervägande antalet fall beviljat efter därom avgiven proposition. Rörelsens betydelse för riksförsvaret, vitsordad av alla sakkunniga, ligger däruti, att densamma förbereder, kompletterar och underhåller en av de viktigaste och samtidigt en av de mest svårlärda av de militära färdigheterna. Även om utbildningstiden vid armén medgiver bibringandet åt de värnpliktige av en godtagbar färdighet i eldhandvapens betjänande, så är det uppenbart, att den för arméns stridsduglighet så nödvändiga skjututbildningen måste kraftigt främjas, om den värnpliktige redan före inträdet i tjänst bibringats insikter i skjutning. Uppenbart är även, att den färdighet som inhämtats under värnpliktstjänstgöringen lätt går förlorad under den tid av 23 år den värnpliktige kvarstår i beväring och landstorm, därest den icke underhålles genom frivilliga övningar. Under dessa omständigheter framstår den frivilliga skytterörelsen som ett värdefullt supplement åt det reguljära försvaret. Det ej sällan framförda påståendet att den personliga skjutskickligheten i modern krigföring mistat en stor del av sin betydelse har icke på något håll bestyrkts av sakkunskapen. I infanteristridernas avgörande skede spela eldhandvapnen fortfarande en dominerande roll, och vad de automatiska vapnen — kulsprutan och kulsprutegeväret — beträffar, så förhåller det sig så, att deras eldkraft bäst utnyttjas, om de handhavas av skickliga gevärsskyttar. Vidare må beaktas det under världskriget bestyrkta och i och för sig självklara förhållandet, att en trupp med stor personlig färdighet i vapnets betjänande genom denna omständighet erhåller en väsentligen utökad moralisk styrka.

Ett av de mest framträdande dragen hos den frivilliga skytterörelsen i vårt land är dess sant demokratiska karaktär. Icke minst tack vare rörelsens statliga understödjande har det hittills varit möjligt för män och ynglingar ur alla samhällsklasser att ansluta sig till densamma. Utebleve statsanslaget skulle dessa förhållanden helt säkert snabbt ändras. Rörelsen skulle efter allt att döma komma att koncentreras till städerna, den skulle allt mer erhålla en rent idrottsmässig karaktär, och dess betydelse för riksförsvaret skulle starkt reduceras. Därtill kommer, att den kontroll staten nu utövar över rörelsen icke längre skulle kunna bibehållas i dess nuvarande former.

Statsanslaget för det frivilliga skytteväsendet utgick för budgetåret 1931/1932 med 470,000 kronor, men nedsattes för budgetåret 1932/1933 på förslag av statens organisationsnämnd till 280,875 kronor, varefter det samma för budgetåret 1933/1934 ytterligare nedsattes till 82,900 kronor. Dessa väsentliga nedskärningar ha icke kunnat undgå att tillskynda rörelsen betydande svårigheter. I ett hänseende, nämligen i fråga om ordnandet och underhållet av skjutbanor, synas dessa svårigheter vara av sådan art, att desamma böra snarast avhjälpas. För det nyss angivna ändamålet kunde för budgetåret 1932/1933 av statsmedel disponeras ett belopp av 12,725 kronor, medan för budgetåret 1933/1934 inga statsmedel kunnat för ändamålet disponeras. Då i vårt land, enligt uppgift, finnas icke mindre än 1,500 skjutbanor, de flesta anordnade med hjälp av statsmedel, synes det vara oundgängligen nödvändigt att medel anvisas för dessa skjutbanors underhåll. Enär skytterörelsens nuvarande understödsbelopp, 82,900 kronor, icke rimligen medgiver anvisande av medel för bestridandet av nämnda underhåll, och enär det underhållsbelopp, som för budgetåret 1932/1933 kunnat av statsmedel disponeras, måste anses nätt och jämnt motsvara vad för ändamålet erfordras, synes statsunderstödet böra höjas med ett belopp av 12,725 kronor.

På grund av vad ovan anförts få vi vördsamt hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att för det frivilliga skytteväsendets befrämjande skall för budgetåret 1934/1935 upptagas ett anslag under fjärde huvudtiteln å 95,625 kronor.

Stockholm den 15 januari 1934.

Elof B. Andersson.

Eliel Löfgren.

Sam Larsson.

Anton Pettersson.

Petrus Nilsson.
